

Metodist, og Skolevæsenet her i København ansætter baade Jøder og Baptister. Jeg kan forstaa, om den højtærede Minister havde taget det Standpunkt, at den paagældende øjeblikkelig skulde ud af Folkeskolen, og at han slet ikke maatte arbejde i den, men at han kan faa Lov til at arbejde som Timelærer for en lav Løn, men ikke maa faa fast Ansættelse, synes jeg ikke, der er nogen Mening i.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Der findes paa hans Budget en lille Bevilling paa 500 Kr. til Indførelse af Gymnastik i Straffeanstalterne. Jeg vil udtale min Glæde herover og det saa meget mere, som vi fra Socialdemokratiets Side for nogle Aar siden rejste Spørgsmaalet om en forbedret Undervisning i Straffeanstalterne og Indførelse af Gymnastik for Fangerne. Det lykkedes os at faa den forbedrede Undervisning gennemført, men Indførelsen af Gymnastikken mødte en afgjort Modstand hos den daværende Justitsminister. Det glæder mig nu, at denne Tanke er taget op, og det træffer sig nu saa heldigt, at den Minister, som da var saa stærkt mod Tanken, nu muligvis kan faa personlig Gavn af Gymnastikkens Indførelse i Straffeanstalterne. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, det vil der blive rig Lejlighed til, naar Forslaget har været behandlet i Udvalg.

Zahle: Idet jeg rejser mig og ser over Skuldrene paa det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), ser jeg Ordet „Ret“ staa med store Bogstaver paa et Tidsskrift, som det ærede Medlem har foran sig. Ordet „Ret“ er et Ord, der er stærkt; saa kortfattet og skarpt, som det er, har det en stor Virkning. Og det at have Ret er ikke alene et stærk Standpunkt, men ogsaa et fornøjeligt Standpunkt; man er glad over at have Ret. Man føler Lyst til sit Arbejde, naar man har Ret, og man samler Tilslutning i Befolkningen mere ved at have Ret end ved noget som helst andet. Hvis man saa vil sige, at der er et andet Ord, som det ogsaa er rart at have paa sin Side, nemlig Magt, vil jeg sige, at det er meget bedre at have Ret end at have Magt. Thi den, der har Magten, sidder inde med noget i Øjeblikket, men den, der har Retten, har Fremtiden for sig. Derfor er det meget værdifuldt for os, for det radikale Venstre, at kunne sige i Dag: Saa har det da vist sig for alle nu, at vi have Ret, og vi havde Ret i, hvad vi sagde foran

sidste Valg. Man fik bildt det danske Folk ind, at vi malede Fanden paa Væggen, og ligesom man siger: det gaar ikke saa galt til, som Præsten prædiker, vilde det heller ikke gaa saa galt til, som det radikale Venstre den Gang prædikede. Det, vi sagde til det danske Folk foran sidste Valg, var, at hvis man ikke ved at støtte det radikale Venstre og Demokratiet i det hele fik vor Politik ind i et andet Spor, vilde store nye Skatter blive uomgængelig nødvendige. Den daværende Finansminister nævnedes et Beløb af 15 Mill. Kr. Det har nu vist sig for alle, at vi ikke alene ikke malede Fanden paa Væggen, men at vort finansielle Syn var ret optimistisk, naar det kun stillede 15 Mill. Kr. nye Skatter i Udsigt. Den nuværende højtærede Finansminister, der den Gang slet ikke vidste noget om, at nye Skatter vilde blive nødvendige udover en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, har nu efter sin egen Opgivelse foreslaaet Skatter til et samlet Beløb af 19 Mill. Kr., og medregner man, hvad der i øvrigt kommer til, bliver det i Virkeligheden Skatter helt op i Tyverne af Millioner. Det er for øvrigt ikke let at forstaa, af hvilken Grund den højtærede Finansminister i Fjor var saa højtidelig og hemmelighedsfuld med Hensyn til sin Finansplan. For naar hele hans saa ofte og med saa dyster Alvor nævnte Finansplan kun bestaar i, at han foruden de i Fjor foreslaaede Skatter nu foreslaar en Skat paa Øl, paa Brændevin og Cigaretter samt en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten, kunde han i Virkeligheden lige saa godt have sagt det i Fjor. Da forlangte Højre Brændevinsskatten, og deraf følger med Nødvendighed en Ølskat, og det er jo givet for enhver, at naar Højre fik en Øl- og Brændevinsskat, maatte det gøre Indrømmelser paa Formue- og Indkomstskatten. Den højtærede Finansminister har aldeles intet lykkeligt Fund gjort i Sommer. Han har heller ikke haft nogen som helst Plan andet end det, der laa ganske lige for. Den højtærede Finansminister kunde akkurat lige saa godt have sagt det i Fjor. Dette Hemmelighedskræmmeri et helt Aar har ikke haft mindste Værdi.

Den højtærede Finansminister kom i sin Tale ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er de sociale eller de militære Udgifter, som ere Skyld i, at vor finansielle Tilstand er saa daarlig, som den er. Det forekommer mig, at det er en tung Skæbne for en socialt interesseret Nationaløkonom og Politiker at maatte staa her og hævde, at det er vore